

0.312.585.5050

BIST Endeksleri			
Endeksler	Sen	G. Değeri	F/K
BIST 100	1,385	-1,20	10,2
BIST 30	1,478	-1,33	8,6
BIST Sanayi	2,429	-0,82	28,6
BIST Banka	1,203	-2,98	18,0
BIST Teknoloji	1,898	-0,98	20,7

04 25 EYLÜL 2021 CUMARTESİ

OKAN
MÜDERRISOĞLU

okan.muderrisoğlu@sabah.com.tr

“Başımızı aldınız, eşyaya mı kaldınız?”

“Dünyanın herhangi bir yerinde ev eşyalarının hapis cezasına çarptırılması gibi bir anlayışa tanık oldunuz mu?”

Size, tuhaf geleceğini bildiğim bu sorunun ibretlik cevabı var!

“... Çürümüş ve yaylarına kadar küflenmiş portatif somya ve üst üste duran tamamen çürümüş dört adet yatak, yine tamamen çürümüş ve kapısı açılmayan General Electric marka bir buzdolabı, hurda yığınına dönmüş portatif Hoover marka çamaşır makinesi, tamamen çürümüş büyük boy derin dondurucu, alüminyum mutfak lavabosu, banyo küveti, 500 litrelik su deposu, komple alafranga helâ ve fayansları, muhtelif boy karton kutular içerisinde bulunan diğer eşyaları 3 adet tahta sandık...”

Kitap, yeni elime geçti. Bir döneme tanıklık eden siyasi ve bürokratik isimlerin, devlet hassasiyetlerini de gözetererek yazdıkları eserleri çok önemserim. 1994-95 yıllarında Devlet Malzeme Ofisi Genel Müdürlüğü yapan **Cihat Çetinkaya** da “Gezgin” isimli kitabında tarihe not düşmüş.

★★★

Yıl, 1995. Cihat Bey, DMO Genel Müdürü'dür. İstanbul Bölge Müdürlüğü depolarını incelemeye gider. Oldukça tozlu, gri boyalı demir bir depo kapısının üzerinde, rengi solmuş kırmızı resmi mührü görür. “Bu kapı niçin mühürlü?” diye sorar ve aldığı cevap karşısında hayli etkilenir:

“Efendim, burada Rahmetli Maliye Bakanı Hasan Polatkan Beyefendinin 1960 ihtilalinde el konulan ev eşyaları var!”

Sonrası ilginç, ilginç olduğu kadar acı verici bir yaşam öyküsü...

1990 yılında çıkan kanunla rahmetli **Adnan Menderes**, **Fatin Rüştü Zorlu** ve **Hasan Polatkan**'in itibarları iade edilir. Ama devletin özür dilediği insanın ev eşyalarını neden depolarda tuttuğu anlaşılır gibi değildir! Konu nihayet açıklığa kavuşur...

“Aileden depo kirası istendiği için teslim gerçekleşmemiştir!” Üstelik, demokrasi şehidi Polatkan adına kayıtlı mallara dair tedbir, 1963'te mahkeme kararı ile kaldırılmış olmasına rağmen!

Cihat Çetinkaya, bu durumu tespit eder etmez inisiyatif alır. Mahkemeye başvurur, mühür açılarak eşyaların keşfi yapılır. Genel Müdür o andaki duygularını şöyle özetler:

“İhtilal mahkemelerinde yargılanan kişilerin şahsi ev eşyalarının nasıl bir suç bağlantısı veya hesaplaşması olabilir diye demokrasi şehitleri ve ailelerinin maruz kaldıkları acımasız muameleleri uzun uzun düşündüm!”

Ve tarihi konuşma...

“... Hanımefendi, ben DMO Genel Müdürü Cihat Çetinkaya. İstanbul'daki depolarımızda bulunan eşyalarla ilgili olarak rahatsız ediyorum...” demeye kalmadan **Mutahhare (Polatkan) Hanım**, yüksek sesle genel müdürü azarlar:

“Bizi rahat bırakın. Lütfen ölüle-
rimize saygı duyun. Eşyaları kaç defa istedik, her seferinde farklı bahaneler ileri sürüp üstüne üstlük bizden depo kirası istediniz. Başımızı aldınız, eşyaya mı kaldınız? Allah belanızı versin!”
Ve telefon sertçe kapanır.

Cihat bey, o anki durumu anlayışla karşılar ve dönemin TBMM Başkanı **Hüsametdin Cindoruk**'tan randevu alır. Cindoruk hemen ailenin büyük kızı Sema hanımı telefona bağlatır. Genel müdürün gayretlerini anlatır. Sema hanım özür diler ve “Annem bu konu açıldığında hasta oluyor” der. Takvimler, 8 Nisan 1995'i gösterdiğinde ise 35 yıllık müsadere sona erer. Eşyalar Küçükalyalı' da verilen adrese götürülür. Mutahhare Hanım yaşadığı büyük üzüntülere karşın, metanet göstererek eşyaları bizzat teslim alır. (16 Nisan 2021'de rahmetli oldu.)

Kitabın bu can yakıcı bölümü Cihat Çetinkaya'nın, bizlerin de gönülden imzamız atacağımız şu satırları ile ölümsüzleşir:

“... Demokrasi yolculuğunda hangi şartlarla karşılaşılırsa karşılaşılın, halkın kendi kararları ve sivil inisiyatif dışında, askeri muhtıraların ya da ihtilallerin çözüm olmadığı gerçeği iyi anlaşılmalıdır!”

